

Vertinga dovana mokyklos jubiliejaus proga

„Kuo mes beužsiimtume gyvenime, darykime tai iš visos širdies“ (kinų filosofas Konfucijus)

Už lango ruduo. Lapkritis padarė viską, kad apnuogintų medžius, gėlynus. Ir tik vis dar žaliuojanti žolė primena mums, kad žiema dar neprasidėjo, o ruduo atsikleidžia visu gražumu. Lauke pilka diena, apgaubta tamsia migla, smulkiu lietumi. Atrodytų, kad šis niūrus metų laikas nedžiugina širdies...

Bet klysti, MANO širdie! Kiek džiaugsmo ir jaudulio šis 2015-ųjų ruduo atnešė Maksimo Gorkio mokyklos teatrui „Maska“, vadinasi, ir visai mokyklai. Beveik savaitę vyresniosios teatro „Maska“ grupės aktoriai dalyvavo Maskvos tarptautiniame festivalyje „Jauni – jauniems“. Mūsų kolektyvą finansiškai rėmė Rusijos Federacijos Teatrų draugija. Gyvenome nuostabiame Maskvos viešbutyje „Verona“, esančiame visiškai šalia Kultūros centro „Scena“, kuriame spalio 30 – lapkričio 6 dienomis kūryba dalijosi festivalyje dalyvaujantys teatrai.

Mūsų teatro spektaklis, pastatytas pagal V. Sarojano pjesę „Ei, kas nors!“, buvo paskutinis teatrinio meno festivalio akordas. Mums pavyko susipažinti tik su trijų teatrų kūryba. Labai gerą įspūdį paliko Tartu miesto (Estija) jaunimo teatras (12 klasės). Mūsų kaimynai plėtojo aktualią temą – šiuolaikinio jaunimo santykį su karu. Aktorių nuoširdumas, lakoniškumas, apmąstymai sužavėjo žiūrovus, todėl ir mes nenorėjome pasirodyti prasčiau.

Ir štai ant scenos mes... Salė pilna žiūrovų. „Žvaigžių“ žiūri sėdi savo vietoje. Pradedame. Jaudulys, jaudulys, jaudulys... Kaip pavyks mums paskutinis spektaklis? Ką naujo mes galime pasakyti žiūrovui? Ar galėsime garbingai atstovauti savo mokyklai, miestui, šaliai? Mums labai norėjosi būti puikiai įvertintiems, bet tai buvo tik svajonės, o priekyje – konkursinis spektaklis ir jo aktoriai: Vladas Paršikovas (9-eri metai teatre), daugumos nominacijų ir Grand Prix savininkas, Olesia Orlova (3-eji metai teatre), apdovanota laureatės diplomu „Už debiutą“, talentingas mūsų mokyklos 10 klasės mokinys Artiom Kuznecov, garso operatorius Pavel Panomariov, apšvietėjai Jegor Packov ir Valerija Gončarova.

Aktoriai vaidino organiškai, jausmingai, emocionaliai. Scena ir salė palaipsniui persikėlė į 20-30-uosius metus Jungtinėse Amerikos Valstijose. Nuskambėjo paskutinis muzikos įrašas, aktoriai išėjo nusilenkti, tačiau žiūrovai sutiko juos tylėdami. Nesusipratusi žvilgtelėjau į salę ir suvokiau, kad tai pats didžiausias įvertinimas. Žiūrovai „apmirė“ įsijautę į emocinius veikėjų išgyvenimus. Tik po to salė prapliupo griausmingais aplodismentais.

Laudies išmintis byloja, kad brangi ne dovana, o jos laukimas. Taigi aš nekantraudama bei jaudindamasi laukiau pokalbio su žiūri nariais. Jų verdiktas buvo toks: „Mes pamatėme profesionalų europietišką teatrą, puikų apšvietimą, tinkamai parinktą muziką“. Ir kitą dieną mes rankose laikėme patį aukščiausią festivalio apdovanojimą – Grand Prix. Aš ilgai mąščiau, kur mūsų stiprybė? Vaikų gebėjimai – be abejonės. Sunkus ir kantrus darbas – žinoma. Savirealizacija ir didžiulė meilė teatrui – be šito neįmanoma. Galima išvardyti daugybę faktorių, padėjusių laimėti, tačiau, mano manymu, pats svarbiausias dalykas – tai didžiulis troškimas būti reikalingiems mokyklai, kaip gimtiesiems namas, kuriuose tave ugdo, moko, tiki tavimi, sukuria sąlygas plėtoti kūrybines galias, asmenybę.

Mūsų mokiniai visada jaučia administracijos, pedagogų palaikymą. Per 22-ųjų metų teatro „Maska“ egzistavimą yra kuo didžiulis. Mokyklos 70-mečio proga, gimtoji mokykla, priimk šią vertingą dovana – Grand Prix. Vadinasi, mes teisingame kelyje. Ir nesvarbu, greitai mes einame ar truputį lėčiau, svarbiausia - pasiekti savo užsibrėžtų tikslų. Tikslą pasiekia tas, kas, nekreipdamas dėmesio į aplinkybes, lieka ištikimas idėjai, yra bendraminčių žmonių apsuptyje ir veikia degančia

širdimi. Sėkmė visada priklauso nuo pasiruošimo, sunkaus darbo, užsispyrimo, kitu atveju – nesėkmė.

Pamažu didieji vaikai-ereliai išeina iš vyresniųjų teatro „Maska“ grupės, auga jaunieji teatralai „Vesnuška“, savaip į teatrą žvelgia vidurinioji grupė. Šiais metais pirmą kartą suformuota 1-oji teatro klasė su patvirtinta mokymo programa. Gyvenimas tęsiasi. Reikia dirbti toliau, nukreipti savo teatrinės bures sėkmingam plaukimui naujų pasiekimų link. Gero kelio, mielieji!

Teatro režisierė ekspertė,
respublikinio konkurso „Auksinė paukštė“ nugalėtoja,
Respublikos mėgėjų teatrų sąjungos narė Galina Semionova.